

[Ingerlise Koefoed]

skridtspartiet for at opnå at sælge nogle af statens institutioner, Postgirokontoret, Københavns Lufthavn og andre, som kunne give flere penge i kassen til de syge og de gamle, har solgt de syge og de gamle.

Det er fuldkommen urimeligt, at Fremskridtspartiet hermed har støttet, at f.eks. en ældre mavesårspatient med blødende mavesår skal betale 750 kr. om måneden for at få sin medicin, indtil hun har været igennem hele bureaukratiet – det bureaukrati, som sundhedsministeren har lavet.

Jeg kunne nævne mange andre eksempler, men alene dette eksempel viser, hvor hul Fremskridtspartiets argumentation for de gamle og de syge har været.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det er en bemærkning til hr. Torben Lund.

Man får det indtryk, at landets største problem set med socialdemokratiske øjne faktisk er problemet med medicintilskuddene.

Det er nu engang sådan – og det synes jeg skal siges – at det i dette år, 1989, maksimalt drejer sig om 300 kr., den enkelte borger får i ekstra udgifter til medicin. Derudover er det sådan, at pensionister med medicinkort – og det er 75 pct. af alle pensionister – overhovedet ikke rammes af denne nye form for medicintilskudsordning. Bistandsmodtagere rammes heller ikke.

Det, regeringen har gjort her, er faktisk at lave en ordning, hvor de svagest stillede i samfundet er fuldstændig fritaget for at blive ramt af denne ordning.

Hvad angår det, fru Ingerlise Koefoed nævnte angående mavesårspatienter, er det jo sådan, at hvis man har et rigtigt mavesår, et reelt mavesår, så får man fortsat tilskud til mavesårpræparater. Der er altså mange situationer her, hvor jeg synes Socialdemokratiet overdriver ganske gevaldigt. Det er utroligt, at I kan blive ved og blive ved.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg er enig med hr. Jørgen Winther i, at der er et par ting, som godt kunne trænge til at blive sat på plads i denne debat, og hvor Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti gang på

gang har benyttet sig af en billig, forkert argumentation, når det har drejet sig om medicintilskudsordningen.

Hr. Torben Lund ved udmærket godt, at jeg har sendt et brev til statsministeren og sagt, at hvis regeringspartierne, CD, Kristeligt Folkeparti og Fremskridtspartiet sammen kunne lave om på denne ordning, er Fremskridtspartiet villig, men hr. Torben Lund kan godt endnu en gang få at vide, at hvis der skal laves om på den ordning, så bliver det sammen med de partier, som har indgået forliget, det bliver ikke sammen med Socialdemokratiet og SF, som vi ikke har indgået forlig med.

Man har mange, mange gange forsøgt at beskyldte Fremskridtspartiet for at begå forligsbrud, men vi har aldrig nogen sinde gjort det, og vi agter altså heller ikke at gøre det, og det ville være klart forligsbrud, hvis vi gik over sammen med S og SF for at bryde et forlig. Det er ikke andet end et paradeforslag, det er, der kommer fra hr. Torben Lund og co. i næste uge, og det ved hr. Torben Lund udmærket godt; det er et spil for galleriet og intet andet.

Marianne Jelvéd (RV):

Vi er vidner til og deltagere i en dramatisk proces i Østeuropa, hvor der kæmpes for menneskerettigheder, nye udviklingsmuligheder, nye relationer mellem nationerne.

Det er en vanskelig proces, og hvis Danmark skal medvirke konstruktivt – og det ønsker Det Radikale Venstre – så fordrer det, at der er bredde bag den danske udenrigs- og sikkerhedspolitik, og at vi kan vise et mådehold under hensyn til de nationale spændinger, der er, og at der er vilje til at afstå fra partipolitiske markeringer.

Samtidig med den proces kan vi med glæde følge fremgangen i forhandlingerne om nedrustning. Det er derfor et stort fremskridt, at der i Folketinget er tilrettelagt en arbejdsform med det særlige sikkerhedspolitiske udvalg, som gør det muligt for Danmark i bred enighed aktivt at engagere sig i udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål. Men det er samtidig en forpligtelse, at denne procedure bruges til at tage initiativer, der fremmer den udvikling i verden, som vi ønsker at støtte.

Statsministeren beskrev i tirsdags en række af de mærkbare positive resultater, der er nået i de sidste syv år. Bl.a. er renten bragt ned, der er